

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700593575808.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

En Søndag Morgen, da Træet stod med alle sine Klaser helt og pragtfuldt udfoldede og jeg gennem den gyldne Rigdom saae op i den blaae Himmel og fik et Billede af den smilende Lyksalighed, der havde hvilet over mit Barndomshjem, hørte jeg pludselig først en Lyd af Vingeslag eller af lette Skridt og saa en deilig Barnestemme tæt ved mig eller over mig. Først syntes det mig at svæve igjennem Luften, at komme med korte, hvirvlende Slag ligesom den første Lærke; men i næste Øieblik var det endnu nærmere, ligesom i selve Træets Blomster, og jeg troede et kort Moment fuldt og fast, at Træet sang, at noget Lykkeligt var skeet hjemme, eller jeg tænkte egenlig ikke, i den Stund var jeg fuldstændig borte i hint Land, som vi aldrig skulle betræde, min Sjæl levede et kort, energisk Øieblik i tillidsfuld, absolut Tro paa det skønne Ubekjendte. Endnu et Blink, saa mærkede jeg, at Lyden ikke kom fra Træet, men fra den grønne Mur, fra en Fugl eller Fee derinde, og saa brød jeg med Hænder og 34 Hoved ind i Hækken og saae da - at der var en stor smuk Have, og i den gik en hvidklædt Pige. Først havde jeg nær troet, at det var min Søster; men den Ubekjendte var ældre, saae ud til at være omtrent elleve Aar, og der var ved hende ikke det Hjemlige som ved min Søster, hun var saa særegent, glimrende smuk, og hun skinnede i de hvide Klæder næsten med Solglands. Pludselig traf et Blik fra hendes store, mørke Øine lige ind i mine, syntes mig, og jeg foer tilbage, som om jeg havde gjort Uret.